IPsec i IKEv2

Fazy, propozycje, uwierzytelnianie i certyfikat bramy.

- IPsec i IKEv2 po ludzku: fazy, propozycje, uwierzytelnianie
- Błąd 13801: certyfikat bramy VPN, EKU i SAN

IPsec i IKEv2 po ludzku: fazy, propozycje, uwierzytelnianie

Poziom: podstawy **Dotyczy: FortiGate 100F (FortiOS 7.4/7.6), Windows 11**

Czas: ~25 min

Zanim dwie strony tunelu VPN wymienią pierwszy zaszyfrowany pakiet, muszą się dogadać co do szyfru, skrótu i sposobu, w jaki się sobie nawzajem udowodnią, że są tym, za kogo się podają. Ta strona pokazuje, jak wygląda ta rozmowa i gdzie najczęściej się psuje.

ZAŁOŻENIA SCENARIUSZA

tunel kończy się na pojedynczym `fw01` (FortiGate 100F) w centrali, na `wan1` z adresem 203.0.113.10, a Zielona ma w przykładach jedno łącze światłowodowe. Wariant z parą FortiGate opisuje Para FortiGate w klastrze: FGCP aktywny-pasywny, a wariant z drugim łączem ze Starlinkiem Łącza operatora: światłowód, radiolinia, LTE i 5G oraz przełączanie na FortiGate.

Skróty użyte na tej stronie (10)

Skrót	Co znaczy
AES256	konkretny wariant szyfru AES z kluczem o długości 256 bitów
CLI	Command Line Interface: praca przez wpisywanie komend w terminalu
EAP	Extensible Authentication Protocol: rodzina metod uwierzytelniania, dzięki której VPN albo Wi-Fi mogą pytać o hasło albo o certyfikat na wiele różnych sposobów
IKE	Internet Key Exchange: protokół, który przed popłynięciem danych dogaduje między dwiema stronami klucze i reguły szyfrowania tunelu IPsec
IKEv2	Internet Key Exchange w wersji 2: nowsza odmiana IKE, wbudowana w klienta VPN Windows, szybciej wraca do życia po zerwaniu łącza niż starsze protokoły VPN
IPsec	Internet Protocol Security: zestaw protokołów szyfrujących i uwierzytelniających ruch sieciowy, na nim stoi tunel VPN typu IKEv2
SHA1	starsza, dziś uznawana za słabą funkcja skrótu kryptograficznego
SHA256	funkcja skrótu kryptograficznego dająca 256-bitowy odcisk danych

Skrót	Co znaczy
VPN	Virtual Private Network: szyfrowany tunel do sieci firmowej
WMS	Warehouse Management System: system zarządzania magazynem

Fiszka

TYLKO ODCZYT

Sprawdzenie stanu bram IKE: diagnose vpn ike gateway list

```
diagnose vpn ike gateway list
```

Pokazuje stan negocjacji fazy 1 dla każdej bramy IKE skonfigurowanej na `fw01`: adres zdalny, wersję IKE, liczbę utworzonych i ustanowionych SA. Sięgamy po nią jako pierwszą komendę, gdy tunel w ogóle nie wstaje.

Przykład:

```
vd: root/0
name: vpn.zielona.example
version: 2
interface: wan1 9
addr: 203.0.113.10:4500 -> 203.0.113.33:37652
IKE SA: created 1/1 established 1/1 time 0/0/0 ms
IPsec SA: created 1/1 established 1/1 time 0/0/0 ms
```

IKE = Internet Key Exchange: protokół, który przed popłynięciem danych dogaduje między dwiema stronami klucze i reguły szyfrowania tunelu IPsec · **diagnose** = FortiOS: polecenia diagnostyczne zapory i zarządzanych przełączników, na przykład diagnose sys sdwan member pokazuje członków SD-WAN

TYLKO ODCZYT

Włączenie szczegółowego debugu IKE: diagnose debug application ike -1

```
diagnose debug application ike -1
```

Ustawia najwyższy poziom szczegółowości logów negocjacji IKE (wartość `-1` oznacza wszystkie kategorie). Sama ta komenda jeszcze niczego nie pokazuje na ekranie, dopiero kolejna fiszka włącza wypisywanie.

IKE = Internet Key Exchange: protokół, który przed popłynięciem danych dogaduje między dwiema stronami klucze i reguły szyfrowania tunelu IPsec · **diagnose** = FortiOS: polecenia diagnostyczne zapory i zarządzanych przełączników, na przykład diagnose sys sdwan member pokazuje członków SD-WAN

TYLKO ODCZYT

Włączenie wypisywania logów debug na konsolę: diagnose debug enable

```
diagnose debug enable
```

Włącza wysyłanie wcześniej włączonych logów debug na bieżącą sesję CLI. Dopiero po tej komendzie zaczynamy widzieć na ekranie przebieg negocjacji IKE ustawiony fiszką wyżej, na przykład w momencie, gdy Kasia z hotelu próbuje połączyć się z `vpn.zielona.example`.

Przykład:

```
ike 0: comm_recv: IKEv2 exchange=IKE_SA_INIT id=... len=464
ike 0:vpn.zielona.example:226: no SA proposal chosen
ike 0:vpn.zielona.example:226: negotiation failure
```

> Wyłączamy debug tą samą parą poleceń z flagą przeciwną: `diagnose debug application ike 0` i `diagnose debug disable`, żeby konsola nie zalewała się logami po zakończonej diagnozie.

CLI = Command Line Interface: praca przez wpisywanie komend w terminalu · **IKE** = Internet Key Exchange: protokół, który przed popłynięciem danych dogaduje między dwiema stronami klucze i reguły szyfrowania tunelu IPsec · **diagnose** = FortiOS: polecenia diagnostyczne zapory i zarządzanych przełączników, na przykład diagnose sys sdwan member pokazuje członków SD-WAN

TYLKO ODCZYT

Podsumowanie stanu tuneli IPsec: get vpn ipsec tunnel summary

```
get vpn ipsec tunnel summary
```

Jednowierszowe podsumowanie każdego tunelu IPsec: adresy obu stron, liczbę aktywnych selektorów i liczniki pakietów. Krótsza wersja tego, co pokazuje `diagnose vpn ike gateway list`, przydatna do szybkiego rzutu oka na kilka tuneli naraz.

Przykład:

```
'vpn.zielona.example' 203.0.113.10:0 -> 203.0.113.33:0 selectors(total,up): 1/1
rx(pkts,errs): 842/0 tx(pkts,errs): 917/0
```

IPsec = Internet Protocol Security: zestaw protokołów szyfrujących i uwierzytelniających ruch sieciowy, na nim stoi tunel VPN typu IKEv2 · **get** = FortiOS: polecenia odczytu stanu urządzenia, na przykład get system status pokazuje wersję i numer seryjny

Z życia wzięte

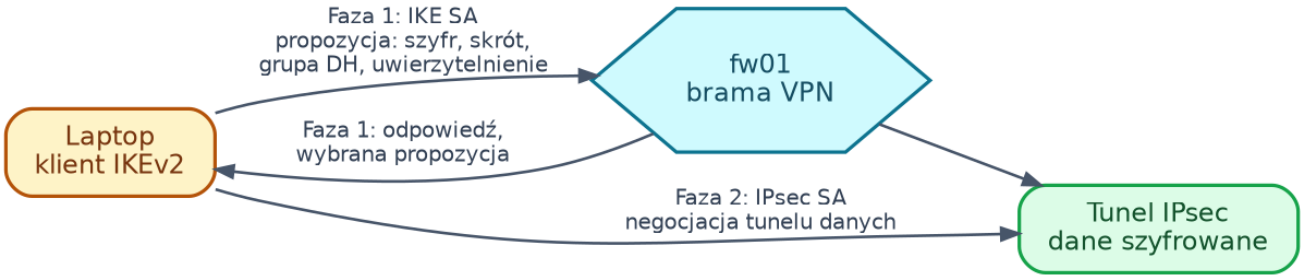
Z ŻYCIA WZIĘTE

Tomek, drugi tydzień pracy, dostaje zgłoszenie od Kasi: „VPN się nie łączy, siedzę w hotelu, jutro mam spotkanie". Otwiera CLI na `fw01` i odpala `diagnose vpn ike gateway list`, ale wpisu dla adresu Kasi w ogóle nie widzi, jakby próba połączenia nie dotarła dalej niż pierwsza wymiana. Włącza `diagnose debug application ike -1` razem z `diagnose debug enable` i prosi Kasię, żeby spróbowała jeszcze raz.

Jak to działa

Rozwiń: jak to działa pod spodem

Pojęcie: Faza 1 (IKE SA). Pierwszy etap rozmowy dwóch stron tunelu, w którym ustalają, jakim szyfrem i jakim skrótem będą chronić dalszą rozmowę, oraz udowadniają sobie nawzajem tożsamość. Dopiero po zakończeniu fazy 1 obie strony mają wspólny, bezpieczny kanał, którym mogą negocjować dalej.

Dwie fazy negocjacji IKEv2: faza 1 ustala klucze i tożsamość, faza 2 otwiera tunel danych (kliknięcie otwiera pełny rozmiar)

> **Pojęcie: Faza 2 (IPsec SA, czasem Child SA).** Drugi etap, prowadzony już wewnątrz bezpiecznego kanału z fazy 1, w którym strony ustalają osobny komplet kluczy do szyfrowania właściwych danych użytkownika. To dopiero po fazie 2 płyną pakiety Kasi do Optimy czy WMS.

> **Pojęcie: propozycja.** Zestaw trzech wyborów zgłaszanych przez każdą ze stron: algorytm szyfrujący (na przykład AES256), algorytm skrótu używany do podpisu i integralności (na przykład SHA256) oraz grupa Diffie-Hellman do wymiany klucza. Obie strony muszą zgodzić się na dokładnie jeden wspólny zestaw tych trzech wartości, osobno dla fazy 1 i osobno dla fazy 2, inaczej negocjacja kończy się błędem „no matching proposal" widocznym w przykładzie fiszki wyżej.

> **Pojęcie: grupa Diffie-Hellman (DH).** Numer opisujący, jak dużą i jak bezpieczną matematyczną łamigłówkę obie strony rozwiązują, żeby ustalić wspólny tajny klucz bez wysyłania go wprost przez sieć. Wyższy numer grupy zwykle oznacza mocniejsze zabezpieczenie kosztem odrobiny więcej obliczeń przy zestawianiu tunelu.

Trzy sposoby, w jaki strony tunelu mogą sobie dowieść tożsamości w fazie 1, różnią się tym, co dokładnie sprawdzają:

Metoda	Co sprawdza	Kiedy pasuje
PSK (Pre-Shared Key)	obie strony znają to samo, wcześniej ustalone hasło	proste tunele między dwiema stałymi bramami, mało kont
Certyfikat	strona przedstawia certyfikat podpisany przez zaufany urząd certyfikacji	brama zawsze uwierzytelnia się certyfikatem serwera, klient może uwierzytelniać się certyfikatem maszyny albo użytkownika

Metoda	Co sprawdza	Kiedy pasuje
EAP	użytkownik podaje hasło albo certyfikat przez dodatkową wymianę wewnątrz IKE, sprawdzaną przez serwer RADIUS albo lokalnie	logowanie osoby, nie samego urządzenia, na przykład wpisywane hasło domenowe przy każdym połączeniu

> ⚠ W jednym tunelu IKEv2 uwierzytelnienie EAP i uwierzytelnienie certyfikatem maszyny wzajemnie się wykluczają. Wbudowany profil VPN Windows definiuje albo `MachineMethod` z certyfikatem (tunel urządzenia), albo `UserMethod` z EAP lub certyfikatem użytkownika (tunel użytkownika), nigdy oba naraz w tej samej negocjacji. To ograniczenie samego mechanizmu, nie błąd konfiguracji, więc zmiana metody uwierzytelniania wymaga zmiany profilu, nie tylko dopisania drugiej opcji obok pierwszej.

Pojęcie: split tunnel i full tunnel. Split tunnel wysyła przez VPN wyłącznie ruch do sieci firmowej, a ruch do zwykłych stron internetowych idzie prosto z lokalnej sieci klienta. Full tunnel wysyła przez VPN cały ruch klienta, łącznie z przeglądaniem stron, co daje firmie pełną kontrolę i widoczność kosztem obciążenia łącza biura. Zielona korzysta ze split tunnelu: trasy do trzech sieci `10.20.10.0/24`, `10.20.20.0/24` i `10.20.30.0/24` idą przez `fw01`, reszta ruchu Kasi zostaje na miejscu.

Częste błędy

Objaw	Przyczyna	Co robimy
Negocjacja kończy się natychmiast błędem „no matching proposal chosen" w fazie 1	fw01 i klient mają skonfigurowaną inną grupę Diffie-Hellman w fazie 1, na przykład grupa 14 po jednej stronie i grupa 19 po drugiej	ujednolicamy listę dopuszczonych grup DH po obu stronach, sprawdzając ją w `diagnose debug application ike -1`
Faza 1 kończy się sukcesem, ale faza 2 (dane) w ogóle nie wstaje	niezgodność algorytmu skrótu w fazie 2, klasycznie SHA1 po jednej stronie i SHA256 po drugiej	wyrównujemy zestaw propozycji fazy 2 po obu stronach, usuwając SHA1 tam, gdzie jest wciąż dopuszczony ze starszej konfiguracji
Klient z profilem EAP nie łączy się z bramą skonfigurowaną tylko pod certyfikat maszyny	próba połączenia tunelem urządzenia (`MachineMethod`) do bramy oczekującej EAP, albo odwrotnie	sprawdzamy, czy profil klienta i konfiguracja `fw01` używają tej samej metody uwierzytelniania z tabeli wyżej

Objaw	Przyczyna	Co robimy
`diagnose vpn ike gateway list` w ogóle nie pokazuje wpisu dla adresu klienta	pierwsza wiadomość IKE nie dotarła do `fw01`, zwykle port UDP 500 albo 4500 zablokowany po drodze, na przykład przez hotelowe Wi-Fi	sprawdzamy zaporę hotelową i firmową na obu portach, zanim szukamy przyczyny w samej konfiguracji IKE

Ćwiczenia

1. Diagnoza `diagnose vpn ike gateway list` pokazuje `IKE SA: created 1/1 established 1/1`, ale `IPsec SA: created 0/1 established 0/0`. W której fazie jest problem?

Odpowiedź

Problem jest w fazie 2. Faza 1 (IKE SA) zakończyła się poprawnie, obie strony mają już bezpieczny kanał i potwierdzoną tożsamość, ale negocjacja fazy 2 (IPsec SA), czyli właściwego tunelu danych, się nie powiodła, najczęściej przez niezgodność propozycji fazy 2, na przykład SHA1 kontra SHA256.

1. Dlaczego Windows nie pozwala połączyć w jednym profilu VPN uwierzytelnienia EAP z uwierzytelnieniem certyfikatem maszyny?

Odpowiedź

Bo profil VPNv2 rozróżnia dwa oddzielne tunele: urządzenia (`MachineMethod`, zawsze certyfikat) i użytkownika (`UserMethod`, EAP albo certyfikat użytkownika). Te dwie metody odpowiadają dwóm różnym pytaniom: „czy to zaufany sprzęt firmy" i „czy to zalogowana, uprawniona osoba", więc mechanizm nie miesza ich w jednej negocjacji tego samego tunelu.

Źródła: IKE and IPsec monitoring, Fortinet Document Library · RFC 7296, Internet Key Exchange Protocol Version 2 (IKEv2) · VPNv2 CSP, Microsoft Learn

Błąd 13801: certyfikat bramy VPN, EKU i SAN

Poziom: średni

Dotyczy: AD CS (Windows Server 2019/2022), FortiGate 100F (FortiOS 7.4/7.6), Windows 11

Czas: ~30 min

Windows odrzuca certyfikat bramy VPN z kodem 13801 albo 13806 częściej z powodu złego pola w certyfikacie niż z powodu samego hasła. Ta strona pokazuje, co dokładnie sprawdza klient, jak wystawić poprawny certyfikat z AD CS i jak to zweryfikować, zanim zadzwoni pierwsza osoba z terenu.

ZAŁOŻENIA SCENARIUSZA

certyfikat bramy VPN instalujemy na pojedynczym `fw01` w centrali, pod adresem `vpn.zielona.example` (203.0.113.10, jedno łącze `wan1`). Urząd certyfikacji AD CS stoi na `dc01` w VLAN 10. W parze FortiGate konfigurację bramy synchronizuje klaster: Para FortiGate w klastrze: FGCP aktywny-pasywny.

Skróty użyte na tej stronie (16)

Skrót	Co znaczy
AD CS	Active Directory Certificate Services: rola Windows Server pełniąca funkcję firmowego urzędu certyfikacji
CLI	Command Line Interface: praca przez wpisywanie komend w terminalu
CN	Common Name: główna nazwa w certyfikacie, np. adres serwera
CRL	Certificate Revocation List: lista certyfikatów unieważnionych przed upływem ich terminu ważności
EKU	Extended Key Usage: pole w certyfikacie mówiące, do czego wolno go używać, na przykład wyłącznie do uwierzytelniania serwera
GUI	Graphical User Interface: okienka i myszka zamiast komend
IKE	Internet Key Exchange: protokół, który przed popłynięciem danych dogaduje między dwiema stronami klucze i reguły szyfrowania tunelu IPsec

Skrót	Co znaczy
IKEv2	Internet Key Exchange w wersji 2: nowsza odmiana IKE, wbudowana w klienta VPN Windows, szybciej wraca do życia po zerwaniu łącza niż starsze protokoły VPN
IP	Internet Protocol: adres komputera w sieci; w elektryce: stopień ochrony obudowy (Ingress Protection)
IT	Information Technology: dział albo praca związana z komputerami i infrastrukturą firmy
NetBIOS	Network Basic Input/Output System: stara warstwa nazw w sieciach Windows; nazwa komputera w niej ma najwyżej 15 znaków, co ogranicza długość nazwy punktu dostępu klastra
PKCS	Public Key Cryptography Standards: rodzina standardów kryptograficznych, tu chodzi o profil certyfikatu importowanego razem z gotowym kluczem prywatnym
SAN	w certyfikatach: Subject Alternative Name, dodatkowe nazwy hosta w certyfikacie; w pamięciach: Storage Area Network, sieć dyskowa
TFTP	Trivial File Transfer Protocol: bardzo prosty protokół przesyłania plików bez uwierzytelniania, w FortiGate jedna z dróg wysłania kopii konfiguracji
VLAN	Virtual LAN: wydzielona logicznie sieć na tym samym sprzęcie
VPN	Virtual Private Network: szyfrowany tunel do sieci firmowej

Fiszka

□□ TYLKO ODCZYT

Sprawdzenie EKU i SAN wystawionego certyfikatu: certutil -dump

```
certutil -dump NazwaCertyfikatu.cer
```

Wypisuje pełną zawartość certyfikatu, w tym pole Enhanced Key Usage (EKU) i Subject Alternative Name (SAN). Uruchamiamy to polecenie na dowolnym pliku `.cer` czy `.crt`, zanim zaimportujemy go na bramę VPN, żeby złapać błąd przed wdrożeniem, a nie po telefonie od Kasi.

Przykład:

```
Podmiot CN=vpn.zielona.example, DC=ad, DC=zielona, DC=example
    ...
Rozszerzenie: Enhanced Key Usage
    Server Authentication (1.3.6.1.5.5.7.3.1)
Rozszerzenie: Subject Alternative Name
```

```
    DNS Name=vpn.zielona.example
```

EKU = Extended Key Usage: pole w certyfikacie mówiące, do czego wolno go używać, na przykład wyłącznie do uwierzytelniania serwera · **SAN** = w certyfikatach: Subject Alternative Name, dodatkowe nazwy hosta w certyfikacie; w pamięciach: Storage Area Network, sieć dyskowa · **VPN** = Virtual Private Network: szyfrowany tunel do sieci firmowej · **certutil** = narzędzie Windows do sprawdzania, importowania i eksportowania certyfikatów z linii poleceń

TYLKO ODCZYT

Sprawdzenie łańcucha zaufania i listy unieważnień: certutil -verify

```
certutil -verify -urlfetch NazwaCertyfikatu.cer
```

Sprawdza, czy certyfikat da się zweryfikować aż do zaufanego głównego urzędu certyfikacji, oraz czy jego lista unieważnień (CRL) jest aktualna i osiągalna. Flaga `-urlfetch` wymusza rzeczywiste pobranie CRL z adresu zapisanego w certyfikacie, zamiast polegać na lokalnym buforze.

Przykład:

```
Ścieżka certyfikatu zweryfikowana pomyślnie.
Sprawdzenie listy CRL: OK, ostatnia publikacja: 2026-09-20
```

CRL = Certificate Revocation List: lista certyfikatów unieważnionych przed upływem ich terminu ważności · **certutil** = narzędzie Windows do sprawdzania, importowania i eksportowania certyfikatów z linii poleceń

TYLKO ODCZYT

Import certyfikatu bramy na FortiGate przez TFTP: execute vpn certificate local import

```
execute vpn certificate local import tftp NazwaPliku.p12 AdresSerweraTftp p12 HasloPliku
```

Wgrywa na `fw01` certyfikat wraz z kluczem prywatnym z pliku PKCS#12 pobranego serwerem TFTP. Ten sam efekt osiągamy przez GUI (`System → Certificates → Import → Certificate`), ale wersja CLI nadaje się do automatyzacji wdrożenia albo odnowienia certyfikatu co roku.

TFTP = Trivial File Transfer Protocol: bardzo prosty protokół przesyłania plików bez uwierzytelniania, w FortiGate jedna z dróg wysłania kopii konfiguracji · **PKCS** = Public Key

Cryptography Standards: rodzina standardów kryptograficznych, tu chodzi o profil certyfikatu importowanego razem z gotowym kluczem prywatnym · **GUI** = Graphical User Interface: okienka i myszka zamiast komend · **CLI** = Command Line Interface: praca przez wpisywanie komend w terminalu · **execute** = FortiOS: polecenia, które coś wykonują na urządzeniu, na przykład execute backup config wysyła kopię konfiguracji, a execute ha manage otwiera sesję na drugiej zaporze w parze

Z życia wzięte

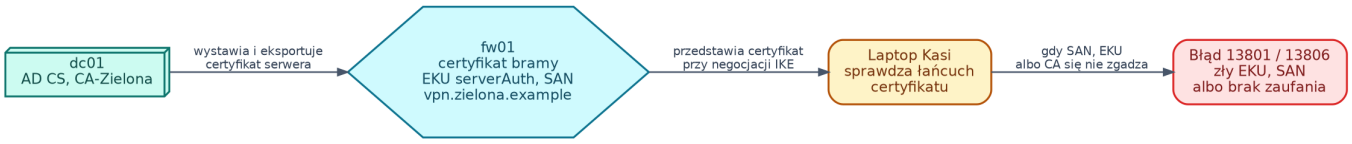
Z ŻYCIA WZIĘTE

Pan Zbigniew wraca z urlopu z nowym laptopem, który dział IT właśnie skonfigurował. Próbuje pierwszy raz połączyć się z VPN z domu i dostaje komunikat „Błąd 13801: poświadczenia uwierzytelniania IKE są niedopuszczalne". Dzwoni z pytaniem, czy to na pewno jego wina, bo hasło na pewno wpisał poprawnie.

Jak to działa

Rozwiń: jak to działa pod spodem

Podczas negocjacji fazy 1 brama `fw01` przedstawia klientowi swój certyfikat, zanim jeszcze klient poda cokolwiek o sobie. Wbudowany klient IKEv2 Windows sprawdza w tym certyfikacie trzy rzeczy niezależnie od siebie, i odrzucenie na którejkolwiek z nich kończy się błędem, mimo że hasło i konfiguracja tunelu po stronie użytkownika są całkowicie poprawne.

Droga certyfikatu bramy: dc01 wystawia, fw01 przedstawia klientowi, laptop sprawdza łańcuch zaufania (kliknięcie otwiera pełny rozmiar)

Pierwsza rzecz to pole **Enhanced Key Usage (EKU)**: certyfikat musi zawierać wpis Server Authentication (identyfikator `1.3.6.1.5.5.7.3.1`), bo to on mówi klientowi „ten certyfikat wolno używać do potwierdzania tożsamości serwera". Druga rzecz to pole **Subject Alternative**

Name (SAN): musi zawierać dokładnie tę nazwę, pod którą klient łączy się z bramą, w Zielonej `vpn.zielona.example`, a nie samą nazwę NetBIOS serwera ani adres IP. Trzecia rzecz to **łańcuch zaufania**: klient musi mieć w swoim magazynie zaufane certyfikaty urzędu, który podpisał certyfikat bramy, w Zielonej urzędu `CA-Zielona` z `dc01`, razem z aktualną listą CRL.

> **Pojęcie: szablon certyfikatu.** W AD CS gotowy zestaw ustawień, na podstawie którego wystawiane są certyfikaty tego samego typu. Certyfikat bramy VPN wystawiamy z szablonu `ZielonaWWW`: to kopia szablonu `Web Server` z EKU tylko Server Authentication, z nazwą podawaną w żądaniu (Supply in the request) i z zatwierdzeniem przez menedżera certyfikatów.

> Nazwę SAN podajemy w samym żądaniu jako rozszerzenie: w pliku `request.inf` dla `certreq` (sekcja `[Extensions]` z identyfikatorem `2.5.29.17` i wpisem `dns=vpn.zielona.example`) albo w pliku `san.cnf` dla OpenSSL, jak na stronie Generowanie certyfikatów: OpenSSL i urząd certyfikacji Windows. Szablon `ZielonaWWW` pozwala podać nazwę w żądaniu, więc urząd przepisuje SAN do certyfikatu bez żadnych zmian w swojej konfiguracji, a wniosek czeka na zatwierdzenie drugiej osoby z zespołu.

> ⚠ Starsze poradniki każą na czas wystawienia włączyć na urzędzie flagę `EDITF_ATTRIBUTESUBJECTALTNAME2` i podać SAN atrybutem `san:dns=...`. Tego nie robimy, nawet na chwilę: flaga to podatność ESC6, bo przez cały czas jej włączenia każdy, kto może poprosić o jakikolwiek certyfikat, dopisze w SAN nazwę konta administratora domeny. Jak sprawdzić, czy flaga nie została włączona dawniej, i jak ją wyłączyć na stałe, opisuje strona Hartowanie AD CS: ESC1 do ESC16 po ludzku, uprawnienia, audyt i kopia klucza.

Po wystawieniu certyfikatu z poprawnym EKU i SAN eksportujemy go razem z kluczem prywatnym do pliku PKCS#12 i wgrywamy na `fw01` fiszką wyżej. Weryfikację całości robimy dwuetapowo: `certutil -dump` na wyeksportowanym pliku, zanim trafi na bramę, i próbę połączenia z testowego laptopa, zanim wyślemy zmianę na całą flotę handlowców.

Częste błędy

Kod błędu	Znaczenie	Najczęstsza przyczyna
13801	IKE, poświadczenia uwierzytelniania są niedopuszczalne (ERROR_IPSEC_IKE_AUTH_FAIL)	certyfikat bramy bez EKU Server Authentication, SAN niezgodny z `vpn.zielona.example`, albo klient nie ufa urzędowi `CA-Zielona`
13806	IKE nie znalazło ważnego certyfikatu maszyny (ERROR_IPSEC_IKE_NO_CERT)	tunel skonfigurowany pod uwierzytelnienie certyfikatem, a na kliencie brak albo wygasł certyfikat maszyny czy użytkownika wymagany po tej stronie
809	połączenie sieciowe między komputerem a serwerem VPN nie mogło zostać nawiązane	port UDP 500 albo 4500 zablokowany po drodze, zwykle przez zaporę hotelową albo domową, nie problem samego IKE
812	połączenie odrzucone przez politykę serwera zdalnego dostępu	metoda uwierzytelniania w profilu klienta nie zgadza się z tym, czego oczekuje serwer, na przykład klient próbuje EAP-MSCHAPv2 tam, gdzie polityka wymaga uwierzytelnienia certyfikatem

□□ Ćwiczenia

1. Certyfikat bramy ma poprawny EKU Server Authentication, ale w polu SAN wpisano tylko nazwę NetBIOS `FW01`, bez pełnej nazwy `vpn.zielona.example`. Klient łączy się właśnie pod adresem `vpn.zielona.example`. Jaki błąd zobaczy i dlaczego?

Odpowiedź

Zobaczy błąd 13801. Windows porównuje nazwę, pod którą łączy się klient, z zawartością pola SAN certyfikatu, nie z jego polem Subject (CN) ani z samą nazwą NetBIOS. Skoro SAN nie zawiera `vpn.zielona.example`, certyfikat zostaje odrzucony, mimo poprawnego EKU i mimo zaufanego urzędu certyfikacji.

1. Tomek znalazł poradnik, według którego przed wystawieniem certyfikatu bramy trzeba na chwilę włączyć na urzędzie flagę `EDITF_ATTRIBUTESUBJECTALTNAME2`. Dlaczego tego nie robimy i jak dostajemy certyfikat z `vpn.zielona.example` w SAN?

Odpowiedź

Flaga pozwala każdemu, kto może złożyć jakikolwiek wniosek o certyfikat, wpisać w SAN dowolną nazwę, także konta uprzywilejowanego (ESC6), a „na chwilę” często zostaje na lata,

jak opisuje strona Hartowanie AD CS: ESC1 do ESC16 po ludzku, uprawnienia, audyt i kopia klucza. Flaga nie jest zresztą potrzebna: wystawiamy certyfikat z szablonu `ZielonaWWW`, w którym nazwę podaje się w żądaniu, a SAN wpisujemy w żądanie jako rozszerzenie w `request.inf` albo `san.cnf`. Wniosek zatwierdza menedżer certyfikatów, a przed importem na `fw01` sprawdzamy SAN poleceniem `certutil -dump`.

Źródła: Always On VPN Error 13801, Richard M. Hicks Consulting · Always On VPN Error 13806, Richard M. Hicks Consulting · Common VPN Error Codes and How to Fix Them, Astrill VPN · Always On VPN User Tunnel Error 812, Microsoft Q&A · Import a certificate, Fortinet Document Library · ESC6, Request Attribute SAN (EDITF_ATTRIBUTESUBJECTALTNAME2), SpecterOps